

Akademik
Dil ve Edebiyat
Dergisi

Academic Journal of Language and Literature

Cilt/Volume: 2, Sayı/Issue: 4, 2018

TEBDİZ ÖZEL SAYISI, ss/pp. 1-13

Geliş Tarihi/Received: 25.11.2018-Kabul Tarihi/Reviewed: 17.12.2018

TEZKİRE TERİMLERİ SÖZLÜĞÜNE DAİR

ABOUT TEZKIRE TERMS DICTIONARY

Atabey KILIÇ

Öz

2010 yılında Nevşehir'de kıymetli hocamız Prof. Dr. Mustafa İsen adına düzenlenen "Uluslararası Mustafa İsen Biyografi Sempozyumu"nda sunduğumuz "Rizâ Tezkiresi'nden Hareketle Tezkirelerde Geçen Terimlere Dâir Notlar" başlıklı tebliğde özetle "Tezkirelerimizde özellikle şiir ve şair ile ilgili, bir kısmı ortak bir kısmı ise özel olmak üzere pek çok terim kullanıldığını biliyoruz. 'hûb eş'âr mergûb güftâr, pâkîze, nazîf, âşikâne, sûznâk, sâdikâne, tarz-ı acîb eş'âr tavr-ı garîb güftâr, muhayyel, bîbedel, sâhib-i ihtiîrâ, sâhib-i fesâhat, tâze-gû ...' gibi vasıfların harc-ı âlem, içi boş kelime veya terkipler olmadığı da aşikârdır. Tezkirelerin sağlam bir şekilde metni çıkarıldıkten sonra, dikkatlice taranarak bu tür kavram veya terimlerin tespiti suretiyle oluşturulacak 'Tezkireler Sözlüğü', 'Tezkire Terimleri Sözlüğü' veya 'Örnekleriyle Tezkirelerde Geçen Kavramlar Sözlüğü', sadece tezkire veya biyografi araştırmalarında değil, mensur eserlere ve hâliyle şiir ya da şîriyete, şair ve şâriyete bakış hususunda da pek çok fayda sağlayacak önemli bir hizmet olacaktır." görüşlerini ileri sürmüştür ve adı geçen tezkirede kullanılan kavram ve terimler, ilgili yerlerde ayrıntılılığı gibi tasnîfe tâbi tutmuş; buralardan hareketle, şâirin içerisinde bulunduğu edebî ortam, şâirin fitrati (tab'), muhayyilesi, şâirlik kudreti, şâirin kişilik özellikleri, şâiri yegâne kılan hususiyetleri, şiir tarzi, nesir tarzi, şâirin kalemi, nazım şekilleri ve örnek olarak aldığı beyit örneklerine deðinmişistik. Aradan birkaç yıl geçtikten sonra meseleye dâir bakış açımızı bu küçük çalışma çerçevesinde özetlemek istiyoruz.

Anahtar Kelimeler: Tezkire, terimler, sözlük.

Abstract

In 2010, in Nevsehir, our precious teacher, Prof. Dr. Mustafa Isen, organized on behalf of "Biography International Symposium Mustafa Isen" we have claimed that, "Notes on the Terms Used in the Tezkires by Rizâ Tezkiresi" summarizes a paper titled, in summary, "We know that our tezkires particular about poetry and poets, we know that a part is a common part of many terms used to be private. *The qualities, which are like 'hûb eş'âr mergûb güftâr, pâkîze, nazîf, âşikâne, sûznâk, sâdikâne, tarz-ı acîb eş'âr tavr-ı garîb güftâr, muhayyel, bîbedel, sâhib-i ihtiîrâ, sâhib-i fesâhat, tâze-gû ...'*, are also clear that such qualifications are not wasteful words or compositions. After the tezkires with solid form of text is removed, 'Tezkireler Sözlüğü', 'Tezkire Terimleri Sözlüğü' veya 'Örnekleriyle Tezkirelerde Geçen Kavramlar Sözlüğü' which will be created with the determination of such concepts or terms which are carefully scanned, will be an important service that will provide many benefits to prose works and naturally about glancing to poems or poetry, poet and the quality or act of poet; not only in tezkire or biograph researches." and classified concepts or terms, which are used in tezkire, is aforementioned, like elaborated on the relevant places; based on these, adverted to poet's literary environment, creation, imagination, poetry capability, personality characteristics, special matters of poet's which make unique him, style of poetry, style of vulture, ability of poet, verse shapes and couplets which he received sample. After a few years hiatus we want to summarize our point of view about the issue in the framework of this small study.

Keywords: Tezkire, terms, dictionary.

Prof. Dr., Erciyes Üniversitesi, atabeykilic@gmail.com

* Bu yazı, 05 Kasım 2018 tarihinde Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi'nde düzenlenen *Osmanlı Edebi Metinlerinin Anlam Dünyası III* adlı sempozyumda sunulan bildirinin genişletilerek yeniden düzenlenmiş şeklidir.

Giriş

Bilindiği üzere tezkireler, edebiyat tarihimizin ilk elden kaynakları arasında yer almaktadır. Birbirine benzer yönleri olmakla birlikte, aslında tezkirelerin hemen hepsi kendine has özellikler arz eder. Bir kısmı münşiyâne kaleme alınmış bir sanat eseri olarak görünümekle beraber, bir kısmı ise son derece yalın bir şekilde kısa bilgiler ile karşımıza çıkarlar; bir kısmı bir antoloji/güldeste niteliği arz ederken bir kısmı ise biyografik bilgilere daha fazla ağırlık verir. Hemen tamamı ana metin bakımından mensur olmakla beraber, manzum kaleme alınan tezkire bile görmekteyiz. Bu açılardan baktığımız vakit, tezkireleri şimdîye kadar genellikle yüzyillara ve kime zeyl olarak yazıldığına göre tasnif etmekle yetindiğimiz görülecektir. Hâlbuki, zannımızca, tezkirelerimizi, artık özellikle *muhtevâ* ve *üslûp* bakımından da tasnif etmemiz gerekmektedir.

Tezkireler, yazarın Allah'a münâcatta bulunduğu, Hz. Peygamberi övdüğü, ardından eserin yazılma macerasından bahsettiği hamdele, salvele, sebeb-i te'lif bölümleriyle yani bir nevi bir ön sözle başlar. Bundan sonra, tipik bir klâsik eserde olduğu üzere, asıl kısma, yani biyografik bilgilerin verildiği, örnek şairlerin yer aldığı fasla geçilir. Verilen biyografik bilgilerde, bilindiği kadariyla, şairlerin doğum yeri, adı, lâkabı, eğitim durumu, ölümü, mezarı, edebî kişiliği, eser/leri hakkında bilgiler verilir ve son olarak manzum eserlerinden örnekler verilir. Tezkireler genellikle bir hâtime bölümü ile bitirilir. Genel olarak kaynaklarda gördüğümüz tezkire listesi yüzyillara göre şöyle verilebilir:¹

	Müllifi	Tezkire Adı	Telif Tarihi
16. Asır	Nevâyî (ö.1501)	Mecâlisü'n-Nefâis	1491-92
	Sehî (ö. 1548)	Hesî Behîst	1538
	Latîfi (ö. 1582)	Tezkire-i Latîfi	1546
	Ahdî (ö. 1593)	Gülşen-i Şuarâ	1563
	Âşık Çelebi (ö. 1571)	Meşâirü's-Şuarâ	1566
	Hasan Çelebi (ö.1603)	Kînalî-zâde Tezkiresi	1585
	Beyânî (ö.1597-98)	Beyânî Tezkiresi	16.asır
17. Asır	Sâdîkî (ö.?)	Mecmâu'l-Havâs	1602
	Riyâzî (ö. 1644)	Riyâzü's-Şuarâ	1609
	Kaf-zâde (ö. 1621)	Zübdetü'l-Eş'âr	1620
	Rızâ (ö. 1671)	Rızâ Tezkiresi	1640
	Yümmî (ö. 1662)	Yümmî Tezkiresi	17.asır
	Âsim (ö. 1675)	Zeyl-i Zübdetü'l-Eş'âr	17.asır
	Güftî (ö. 1677)	Tesrîfâtü's-Şuarâ	17.asır
18. Asır	Mucîb (ö.?)	Mucîb Tezkiresi	1710
	Safâyî (ö.1725)	Safâyî Tezkiresi	1721
	Sâlim (ö. 1743)	Sâlim Tezkiresi	1721
	Belîg (ö. 1729)	Nuhbetü'l-Âsâr	1726
	Râmîz (ö.1785)	Âdâb-ı Zurafâ	1783
	Silâh-dâr (ö.?)	Silâh-dâr Tezkiresi	1789
	Safvet (ö.?)	Nuhbetü'l-Asâr	1782
	Esrâr Dede (ö.1796-97)	Tezkire-yi Şuarâ-yı Mevleviyye	1797
	Enderunlu Âkîf (ö.?)	Mir'ât-ı Şî'r	1797

¹ Bkz.: Agâh Sırri Levend, *Türk Edebiyatı Tarihi*, I. C., Ankara 1973, 253-54. s.

19. Asır	Sefkat (ö.1826)	Sefkat Tezkiresi	1813
	Tevfik (ö.?)	Mecmûatü't-Terâcim	1826
	Es'ad (ö. 1847)	Bâğçe-i Safâ-endûz	1835
	Ârif Hikmet (ö.1859)	Ârif Hikmet Tezkiresi	1834-35
	Fatîn (ö.1866)	Hâtimetü'l-Eş'âr	1852
	Mehmed Tevfik (ö.1892)	Kâfile-i Şuarâ	1873

Bunların dışında kalan, son yıllarda ilim âleminin istifâdesine sunulan belli bölge ile ilgili olan birkaç tezkire/benzerini de bu listeye eklemek gerekebilir. Bu bâbdan olmak üzere Ali Emîrî Efendi'nin muazzam eseri *Tezkire-yi Şu'arâ-yi Âmid*'i de burada zikretmeden geçmeyeceğim. Genellikle “Tezkiretü's-Şuarâ” başlığı altında kalan eserleri ön plâna çıkarmamıza rağmen, pek çok tezkireden çok daha fazla biyografik bilgiye sahip olan *Şakâyık-i Nu'mâniyye ve Zeyilleri* de esâsen bir tezkireden beklediğimiz çok çok üstünde bir malumât ile karşımıza çıkar. Bu eser ve zeyilleri üzerine yaptığımız taramayı daha sonra farklı bir başlık altında değerlendireceğimiz için, şimdilik temas etmekle yetiniyoruz.

2010larındaki tebliğimizde, “*Ortaya koymaya çalıştığımız sözlük denemesi alfabetik sıraya göre düzenlenmiştir. Sözlük maddelerinde önce kavram/terim yazılmış ve tasnif türü (şîir, şâir, nesir gibi) [] içinde belirtilmiştir. Daha sonra tezkire teriminin/kavramının günümüz Türkçesi ile karşılığı verilmiştir. Son olarak bu kavramın/terimin eserde geçtiği yerler tespit edilmiştir.*” açıklamalarından sonra *Rızâ Tezkiresi* üzerine yaptığımız taramadan elde ettigimiz “tezkire terimleri”nden oluşturulan şöyle bir sözlüğü ilim âleminin dikkatlerine arz etmişik:

- Ā/A/ 'Ā/ 'A-

Āb-ı Hayât: [Şîir] Ölümüzlük suyu.
Huşûşî (s. 179)

‘Abûs-liķâ: [Şâir] *Abus surathî*. İydî (s. 185)

‘Alem: [Şâir] *Bayrak, alâmet*. Bâķî Efendi (s. 109)

‘Alîm-i Yegâne: [Şâir] *Yegâne âlîm*. Hüseyin Efendi (s. 182)

‘Arşa-ıyi Belâgat: [Şîir] *Belâgat meydanı*. Mehmed Efendi (s. 199); Şâbirî (s. 241)

‘Arşa-ıyi Ma’ānî: [Şîir] *Ma’nâlar meydanı*. Sultân Mehmed Hân (s. 75); ‘Azîzî (s. 105)

‘Arşa-ıyi Ma’rifet: [Şîir] *Hüner ve bilgi meydanı*. Edâyî (s. 136), Hüseyenî (s. 183)

‘Arşa-ıyi İrfân: [Şîir] *İrfân meydanı*. Dervîş Paşa (s. 131)

‘Arûs-ı Ma’ānî: [Şîir] *Ma’nâlar gelimi*.

Şehrî (s. 261)

-B-

Belîğ: [Şâir] *Belâgat sâhibi*. Mu‘în (s. 206); Mu‘î̄î (s. 207); Nâ’îlî (s. 210); Rîfîkî (s. 231); Bahâyî (s. 107)

Beyt-i Belâgat-ķarîn: [Şîir] *Belâgath beyit*. Zamîrî (s. 294)

Beyt-i Belâgat-şî‘âr: [Şîir] *Belâgat taşıyan, belâgati gösteren beyit*. Luîfî (s. 194)

Beyt-i Bîhemtâ: [Şîir] *Benzersiz beyit*. Bezmi, (s.121); Dervîş Paşa (s. 132); Emâni (s. 140); Futûhî (s. 157)

Beyt-i Bîluğat: [Şîir] *Anlamsız beyit*. Huşûşî (s. 179)

Beyt-i Bînâzîr: [Şîir] *Essiz beyit*. Bahî (s. 109); Es'ad Efendi (s. 141-143); Fikri (s. 155)

Beyt-i Dil-güşə: [Şiir] *Gönül ferahlatan beyit.* Câmi (s. 123); Mehmed (s. 197)

Beyt-i Dil-pezir: [Şiir] *Gönüle uygun beyit.* Dâyi (s. 131)

Beyt-i Firuz: [Şiir] *Saadetli, uğurlu beyit.* Hışalî (s. 178)

Beyt-i Garrâ: [Şiir] *Parlak beyit.* ‘Aşkı (100); Muhiîti (s. 205)

Beyt-i Güzayende: [Şiir] *Ferahlatan beyit.* Hâliş (s. 168)

Beyt-i Hezl: [Şiir] *Mizâhî, alayci beyit.* Bahâyî (s. 107)

Beyt-i Hüb: [Şiir] *Güzel, hoş beyit.* Dervîş Çevgânî (s. 133); Hasan Çelebi (s. 171)

Beyt-i Hüsn: [Şiir] *Güzel, hoş beyit.* Bahâyî (s. 106)

Beyt-i Laťif: [Şiir] *Hoş, yumuşak beyit.* Dürri (s. 135); Feyzî (s. 155); Cevrî (s. 125-126)

Beyt-i Laťife-perdâz: [Şiir] *Latîfeli, hoş beyit.* ‘İlmî (s. 187)

Beyt-i Letâfet-şî'ar: [Şiir] *Letâfet taşıyan, hoş beyit.* Sultân Murâd Hân (s. 75)

Beyt-i Ma'ânl-nihâd: [Şiir] *Ma'nâlar taşıyan, ma'nâlı beyit.* Bâki Efendi (s. 111); Şûhi (s. 273)

Beyt-i Ma'ndâr: [Şiir] *Ma'nîdâr, anlamlı beyit.* Debîri (s. 131); Hâkî (s. 163); Mahvî (s. 194)

Beyt-i Münif: [Şiir] *Yüce beyit.* Cebînî (s. 123)

Beyt-i Pür-rumûz: [Şiir] *Rumuz, nükte dolu beyit.* ‘Aşkı (s. 101)

Beyt-i Ra'nâ: [Şiir] *Hoş, güzel beyit.* ‘Arif (s. 98); Cemî (s. 124); Faârî (s. 145); Fâriğî (s. 149); Hâsîbî (s. 172)

Beyt-i Sûznâk: *Yakıcı, dokunaklı beyit.* Sultân Selîm Hân (s. 79)

Beyt-i Şöhret-şî'ar: [Şiir] *Şöhretli, meşhur beyit.* Ahmed (s. 89)

Beyt-i Tasavvufâne: [Şiir] *Tasavvufâne beyit.* Sultân Murâd (s. 83)

Bostân-ı Tabc: [Şâir] *Yaratılış bahçesi.* Hûşûşî (s. 179)

Bostân-ı Tabî'at: [Şâir] *Yaratılış bahçesi.* Halîmî (s. 167)

- C -

Cerîde-yi Dil-güşâ: [Şiir] *Gönül açıcı defter.* Sa'îd (s. 248)

Cûy-bâr-ı İlm: [Şâir] *İlim ırmağı.* Nâdirî (s. 208)

-Ç-

Çapük-suvâr: [Şâir] *Hızlı binici.* Hüseyinî (s. 183)

Çespân Güftâr: [Nesir] *Uygun, münâsip söz.* Gûlşenî (s. 158); Hâletî (s. 164)

-D-

Dervîş-i bînâm u nişân: [Şâir] *Nâmsiz, şöhretsiz dervîş.* ‘İydî (s. 185)

Dervîş-i dil-rîş: [Şâir] *Gönlü yaralı dervîş.* Dâniî (s. 130)

-E-

Ebyât-ı Behçet-âmîz: [Şiir] *Güzellik katılmış beyitler.* Şâbrî (s. 242)

Ebyât-ı Bîbedel: [Şiir] *Bedelsiz, eşsiz beyitler.* ‘İsmetî (s. 189)

Ebyât-ı Lânażîr: [Şiir] *Benzersiz beyitler.* ‘İsmetî (s. 189)

Ebyât-ı Letâfet-me'âb: [Şiir] *Hoşluk, güzellik sığınağı beyitler.* Dervîş Paşa (s. 132)

- Ebyāt-ı Pür-Nikāt: [Şiir] *Nükte dolu beyitler.* Fahri (s. 144); Hāfiż Ahmed Paşa (s. 161);
Şadık (s. 245)
- Edib-i Fezāyil-perver: [Şâir] *Faziletli, olgun sanatkâr.* Sa‘deddin Efendi (s. 198)
- Ekâlim-i İlm ü Ma‘rifet: [Şiir] *İlim ve ma’rifet iklimleri.* Vâlî (s. 284)
- Emin-i Gencine: [Şâir] *Hazîneden sorumlu.* Câmî (s. 123)
- Endişe-yi Kemend-efkâr: [Şâir] *Düşünce kemendi.* ‘Ayşî (s. 103)
- Erbâb-ı İrfân: [Şâir] *İrfân sahipleri.* Emîni (s. 140); Sultân Mehmed Hân (s. 75)
- Esb-i Tâzî: [Şiir] *Arap atı.* Huşûşî (s. 179)
- Eş‘ar: [Şâir] *Sâirlerin şâiri.* Bahâyî (s. 107)
- Eş‘ar-ı Lânaزîr: [Şiir] *Benzersiz şiirler.* Bahîşî (s. 109); Es‘ad Efendi (s. 141-143); Fikrî (s. 155)
- Eş‘ar-ı Hüb: [Şiir] *Güzel şiirler.* Faķîrî (s. 147), Hâsimî (s. 172)
- Eş‘ar-ı Abdâr: [Şiir] *Taze ve parlak şiirler.* ‘Ayşî (s. 103); Huşûşî (s. 179)
- Eş‘ar-ı ‘Âşikâne: [Şiir] *Âşikâne şiirler.* Nevî (s. 221)
- Eş‘ar-ı Belâgat-şî‘âr: [Şiir] *Belâgat taşıyan, belâgati gösteren şiirler.* Adem Çelebi (s. 89)
- Eş‘ar-ı Bîhemtâ: [Şiir] *Benzersiz şiirler.* Cevrî (s. 124), Hâletî (s. 164),
- Eş‘ar-ı Bînaزîr: [Şiir] *Eşsiz, nazîrsiz şiirler.* ‘Arif (s. 98); Hüsâmî (s. 181),
- Eş‘ar-ı Bişumâr: [Şiir] *Sayısız şiirler.* Husrev (s. 183)
- Eş‘ar-ı Dil-güsâ: [Şiir] *Gönül açıcı şiirler.* Cemî (s. 124)
- Eş‘ar-ı Dil-pezîr: [Şiir] *Gönüle uygun şiirler.* Fehîm (s. 150), Hâletî (s. 163), ‘Işmetî (s. 189)
- Eş‘ar-ı Dürer-bâr: [Şiir] *İnciler saçan şiirler.* Hüdâyî (s. 180); “Eş‘ar-ı dürer-bârı merğûbdur.” Râ‘î (s. 226)
- Eş‘ar-ı Maḥşûş-ı Hod-zebâن: [Şiir] *Sâirin kendi diline özgün şiirler.* Sâ‘î (s. 247)
- Eş‘ar-ı Ma‘ânlî-ķarîn: [Şiir] *Ma’nâlı beyitler.* Nefî (s. 215)
- Eş‘ar-ı Ma’nîdâr: [Şiir] *Ma’nâlı, manidar şiirler.* Mahvî (s. 194)
- Eş‘ar-ı Merğûb: [Şiir] *Râgbet gören şiirler.* Haylî (s. 174);
- Eş‘ar-ı Muħayyel: [Şiir] *Hayâl unsuru taşıyan şiirler.* Azerî (s. 104); Firâgî (s. 157); Es‘ad-ı Selânikî (s. 143), ‘Işmetî (s. 189), Kelâmî (s. 191) Nigâhî (s. 223)
- Eş‘ar-ı Müşgîn: *Misk kokulu şiirler.* Tâlib (s. 274)
- Eş‘ar-ı Nâdir: [Şiir] *Nâdir şiirler.* ‘Îtri (s. 184)
- Eş‘ar-ı Nâzük: [Şiir] *Nâzik şiirler.* Tâlib (s. 274)
- Eş‘ar-ı Pesendîde: [Şiir] *Kabul görmüş şiirler.* Zihnî (s. 296)
- Eş‘ar-ı Puhte: [Şiir] *Olgun şiriler.* Gûlşenî (s. 158)
- Eş‘ar-ı Pür-nikât: [Şiir] *Nükte barındıran şiirler.* Ferîdî (s. 154), Hâletî (s. 164); Zihnî (s. 296)
- Eş‘ar-ı Pür-tecnîs: [Şiir] *Cînas barındıran şiirler.* Hâletî (s. 164)
- Eş‘ar-ı Rengîn: [Şiir] *Renkli şiirler.* Tâlib (s. 274)
- Eş‘ar-ı Rûmîyâne: [Şiir] *Rûm (Anadolu) tarzı şiirler.* Baķayî (s. 116); Fârîgî (s. 149)

Eş‘är-i Selîs: [Şiir] *Akıcı şiirler.* Hâletî (s. 164); Neşâti (s. 220); Yahyâ Efendi (s. 291)

Eş‘är-i Sûznâk: [Şiir] *Yakıcı, dokunaklı şiirler.* Nev‘î (s. 221); Hâletî (s. 164); Yahyâ Efendi (s. 291)

Eş‘är-i Şîrîn: [Şiir] *Şîrin, lezzetli şiirler.* Zâmiî (s. 293)

Eş‘är-i Şûb: [Şiir] *Şuh, edâlı şiirler.* Neşâti (s. 220); Yahyâ Efendi (s. 291); Zâmiî (s. 293)

Eş‘är-i Tâbdâr: [Şiir] *Parlak şiirler.* Hâfiż (s. 160)

Eş‘är-i Tâze: [Şiir] *Taze şiirler.* Şeyh (s. 266)

Eş‘är-i Üstâdâne: [Şiir] *Ustaca şiirler.* Fikri (s. 155); Gûşenî (s. 158)

Eş‘är-i Velvele-endâz: [Şiir] *Velvele koparan, ses getiren şiirler.* Nef‘î (s. 215)

-F-

Fâşih: [Şâir] *Fesâhat sahibi, açık ve güzel konuşan.* İlmi (s. 186); Tîflî (s. 279); Feyzî (s. 154); Mantıkî (s. 196)

Fâzîl ve ‘Âlim: [Şâir] *Faziletli ve âlim.* Bahâyi (s. 107); Es‘ad Efendi (s. 141); Fehmî (s. 153); Muîî (s. 207)

Fâzîl-i Zamâne: [Şâir] *Zamanın en faziletlilerinden.* Hüseyin Efendi (s. 182); Mehmed Efendi (s. 199)

Fâyiķu'l-aķrân: [Şâir] *Akrانları arasından sıyrılan, yükselen.* Hasan Çelebi (s. 171), Hâsi'bî (s. 171)

Fezâ-yı Mażmûn-ı Dürer-bâr: [Şiir] *İnciler saçan mazmun fazası.* Huşûşî (s. 179)

Fezâyil-perver: [Şâir] *Faziletli.* Sa'deddîn Efendi (s. 244)

G/G
Ğamze-kâr: [Şâir] *İşveli.* Kelîm (s. 192)

Ğazel-i Çespân: [Şiir] *Münâsip, uygun gazel.* Hâletî (s. 164)

Ğazel-i Laťif: [Şiir] *Hoş, güzel gazel.* ‘Âli (s. 92-93)

Ğazel-i Meşhûr: [Şiir] *Meşhur gazel.* Hüsrev (s. 183)

Ğazel-i Muħayyel: [Şiir] *Hayâl unsuru taşıyan gazel.* Nâdirî (s. 208)

Ğazel-i Pâkize: [Şiir] *Temiz, katıksız şiir.* Rîfki (s. 231)

Ğazel-i Ra'nâ: [Şiir] *Hoş, parlak gazel.* Hüsrev (s. 183)

Ğazel-i Sûznâk: [Şiir] *Yakıcı, dokunaklı gazel.* Hâletî (s. 164)

Ğazeliyyât-ı Sîhr-sâz: [Şiir] *Sîhir gösteren, sîhîrlî gazeller.* Nef‘î (s. 215)

Gencîne-yi ma'ārif : [Şiir] *Ma'rîfet hazinesi.* Edîbî (s. 138)

Gencîne-yi su'bân: [Şiir] *Söz hazinesi.* Emînî (s. 140)

Güftâr-ı Bîbedel: [Nesir] *Eşsiz söz.* Nigâhî (s. 223); Vahyî (s. 283); Kelâmî (s. 191)

Güftâr-ı Bîhemetâ: [Nesir] *Benzersiz söz.* Veznî (s. 289)

Güftâr-ı Bînażîr: [Nesir] *Eşsiz, benzersiz söz.* Yahyâ Efendi (s. 291)

Güftâr-ı Dil-gûşâ: [Nesir] *Gönü'l açıcı, ferahlatıcı söz.* Sezâyî (s. 254)

Güftâr-ı Dil-pezîr: [Nesir] *Gönüle uygun, makbul söz.* ‘Ârif (s. 98); Hüsâmî (s. 181)

Güftâr-ı Dürüst-Mi'yâr: [Nesir] *Sağlamlığın ve doğruluğun ölçütü olan söz.* Nev‘î (s. 221)

Güftâr-ı Lânażîr: [Nesir] *Eşsiz, benzersiz söz.* Tarzî (s. 278)

Güftâr-ı Merğüb: [Nesir] *Râğbet gören söz.* Rezmî (s. 229)

Güftär-i Şadıkâne: [Nesir] *Sâdikâne söz.*
“Nevî (s. 221); Tarzî (s. 278)

Gülistân-i Belâgat: [Şiir] *Belâgat gül bahçesi.* Sa'îd (s. 248)

H/H/H

Hâme-yi mu'ciz-nûmâ: [Unsur] *Mucize gösteren kalem.* Mehmed Efendi (s. 198)

Hâtem-i Sânî: [Şâir] *Cömertlikte İkinci Hâtem. Ünsî* (s. 282)

Hattî-i işve-nihâd: [Unsur] *İşve tabiatlı hat.* Hüsâmî (s. 181)

Hayâlât-i Mümtâze: [Şâir] *Seçkin hayaller.* Huşûşî (s. 179)

Hüb Eş'âr: [Şiir] *Güzel şiirler.* Münîfi (s. 207); Bezmi (s. 121); Fakırî (s. 147); Nâbî (s. 208); Mehmed Çelebi (s. 198)

Hoş-tab': [Şâir] *Hoş tabiatlı.* Sultân Murâd Hân (s. 75)

Hüb-tabî'at: [Şâir] *Hoş tabiatlı.* Mezâkî (s. 204); Şemsî (264)

Huceste-lişâ: [Şâir] *Güzel yüzlü.* İlmi (s. 186), Mahevî (s. 194)

Hurşid-i Cihân-nûmâ: [Unsur] *Cihâni gösteren güneş (kalem).* “Edîbî (s. 138)

Hüsnilâ Nâmâdâr: [Şâir] *Güzelliğiyile meşhur.* Kelîm (s. 192)

Hünerver: [Şâir] *Maharetli, hünerli.* Bahşî (s. 108)

-I-

İhtirâ'da Nâdir: [Şâir] *Yani şeyler keşfetmekte yağâne.* Mahevî (s. 194)

İklîm-i Suhan: [Şiir] *Söz iklimi.* Hâkâni (s. 162)

İnşâ-yi Hüb: [Nesir] *Güzel inşâ.* Hulûşî (s. 178)

İnşâ-yi 'Acibe: [Nesir] *Farklı, acayıp inşâ.* Sa'deddîn Efendi (s. 244)

K/K

Çalem-i Dil-güsâ: [Unsur] *Gönül açıcı kalem.* Sultân Ahmed Hân (s. 85)

Çaşide-yi Bîbedel: [Şiir] *Bedelsiz, eşsiz kasîde.* Nâdirî (s. 208);

Çaşide-yi Bîhemtâ: [Şiir] *Benzersiz kasîde.* Bâkî Efendi (s. 110-111)

Çaşide-yi Çespan: [Şiir] *Münâsîp, uygun kasîde.* Hâletî (s. 164)

Çaşide-yi Dil-güsâ: [Şiir] *Gönül açıcı, ferahlatici kasîde.* Mehmed Efendi (s. 198)

Çaşide-yi Ma'âni-endâz: [Şiir] *Ma'nâlı, ma'nâ dağıtan kasîde.* Nefî (s. 215)

Çaşide-yi Ma'âni-şî'âr: [Şiir] *Ma'nâlı kasîde.* Tîflî (s. 279)

Çaşide-yi Sûznâk: [Şiir] *Yakıcı, dokunaklı kasîde.* Hâletî (s. 164)

Çaşide-yi Zîbâ: [Şiir] *Hoş, güzel kasîde.* Hâliş (s. 169); Hayri (s. 176)

Kelâm-i Çâlâk: [Nesir] *Canlı söz.* Sultân Selîm Hân (s. 78)

Kelâm-i Ma'nevî: [Nesir] *Ma'nâlı, ma'nâya ait söz.* Hâbîbî (s. 160)

Kelimât-i Bîhemtâ: [Nesir] *Benzersiz sözler.* Huşûşî (s. 179)

Kelimât-i Nâzük: [Nesir] *Nâzik, yumuşak sözler.* Huşûşî (s. 179)

Kelimât-i Sîhr-şîâr: [Nesir] *Sîhîrlî sözler.* Huşûşî (s. 179)

Kilk-i Mekkâre: [Unsur] *Düzenbaz, hileci kalem.* Şabri (s. 242)

Kilk-i Nâdire-perdâz: [Unsur] *Nâdir, seçkin sözler yazan kalem.* Şeyhî (s. 266)

Künd-tabî'at: [Şâir] *Anlayıssız.* İydi (s. 185)

-L-

Leffâf: [Şâir] Geveze. Āzerî (s. 104)

-M-

Ma'ârife Dest-res: [Şâir] *ma'rifete eli
ulaşan, gücü yeten.* İydî (s. 185)

Mâhir: [Şâir] *Maharetli.* 'Atâyi (s. 102);
'Azîzî (s. 105); Hüsâmî (s. 181)

Makta'-ı Pür-Mâ'nâ: [Şâir] *Ma'nâlı,
ma'nâ dolu makta'.* Süheyli (s.
258)

Mâlik: [Şâir] *Hükmeden, mâlik.* Edîbî (s.
138)

Mâlik-i Ma'rifet: [Şâir] *Ma'rifet sahibi.*
Husrevî (s. 184)

Ma'nâda Kâdir: [Şâir] *Ma'nâlı söz
söylemeye kâdir.* Maḥvî (s. 194)

Ma'rûf: [Şâir] *Bilinen, tanınan.* Hüsâmî
(s. 181); Beyânî (s. 120)

Maṭla'-ı Zîbâ: [Şiir] *Güzel, hoş matla'.*
Husrev (s. 183)

Mażmûn-ı Dürer-bâr: [Şiir] *İnciler
yağdırın mazmûn.* Huşûşî (s. 179)

Memleket-i Ma'rifet: [Şiir] *Ma'rifet
memleketi.* Hâletî (s. 166)

Mergüb-fînat: [Şâir] *Rağbet gören bir
fîtrata sahip olan.* Mezâkî (s. 204)

Mesned-nişin-i Seccâde-yi Şerî'at: [Şâir]
Şerîyat seccâdesinde oturan.
Husrevî (s. 184)

Meşhûr: [Şâir] *Meşhur.* Beyânî (s. 120);
Tîgî (s. 280)

Meydân-ı Belâğat: [Şiir] *Belâğat
meydanı.* 'Azîzî (s. 105)

Meydân-ı Ma'ârif: [Şiir] *Ma'rifetler
meydânı.* Hâkî (s. 163)

Mezra'-ı Tabî'at: [Şâir] *Yaratılış tarlası.*
Hasan Çelebi (s. 170)

Mışrâ'-ı Âşikâne: [Şiir] *Âşikâne misra.*
Dânişî (s. 130)

Mîzmâr-ı Nażm u Înşâ: [Şiir] *Şiir ve inşâ
meydanı.* Mehmed Efendi (s. 198)

Mirât-âsâ: [Şiir] *Ayna gibi.* Hârimî (s.
169); Şâ'ib (s. 248)

Mîr-i Mîrân: [Şâir] *Efendilerin efendisi.*
Hâkâni (s. 162)

Mîve-yi Menba': [Şiir] *Tabiat kaynağının
meyvesi.* Hâlimî (s. 167)

Mîve-yi Tabî'at: [Şiir] *Şâir yaratılışının
meyvesi.* Hûlûşî (s. 178)

Muhteri'u'-t-Şârz: [Şâir] *Tarz icat eden.*
Şehri (s. 261)

Mücellâ: [Şâir] *Parlak.* Yahyâ Efendi (s.
291)

Müsellem-i 'Âlem: [Şâir] *Âlemde şâirliği
tasdik edilmiş.* Bâkî Efendi (s.
109); Vaḳî (s. 284)

Müsellem-i Zamâne: [Şâir] *Zamaneerde
şâirliği tasdîk edilmiş.* Kâdirî (s.
190)

Müsta'iddâne Şerh: [Şiir] *Kabiliyetle
yapılmış şerh.* Hüseyen Efendi (s.
182)

Müşârun İleyhi Bi'l-benâñ: [Şâir]
Parmakla gösterilen. Veysi (s.
285)

-N-

Nâdire-gû: [Şâir] *Nâdir sözler söyleyen.*
Seyh (s. 266)

Naḳkâş-suver-i Înşâ: [Şâir] *Înşâ
sûretlerini yazıp çizen.* İtri (s.
184)

Nakş-perdâz: [Şâir] *Nakışlar çizen.* Sâ'i
(s. 247); Sa'îd (s. 248)

Nâmâr: [Şâir] *Meşhur.* Hâlimî (s. 167)

Nâzım-ı Meşhûr: [Şâir] *Meşhur şâir.*
Hâletî (s. 166)

Nâzîf: [Şâir] *Temiz, nâzik.* Kâvlî (s.
191); Müdâmî (s. 207)

Nâzım-ı dil-güşâ: [Şiir] *Gönü'l açıcı,
ferahlatici şiir.* Hâkî (s. 163)

- Nazm-ı Şafâ-bahş:** [Şîir] *Mutlu luk
dağitan şîir.* Bâkî Efendi (s. 109)
- Nazm-ı Şafâ-efzâ:** [Şîir] *Mutlu luk dağitan
şîir.* Şeyhî (s. 266)
- Nâzük ü Zarîf:** [Şâir] *Nâzik ve zarîf.*
Kâvlî (s. 191); Şebâtî (s. 251)
- Netice-yi Güftâr:** [Şîir] *Sözün sonunu,
meyvesi.* Lisânî (s. 193)
- Nev-zuhûr:** [Şâir] *Ortaya yeni çıktı.*
Hâliş (s. 169), Hışâlî (s. 177)
- Nev-heves:** [Şâir] *İşin başında olan, yeni
hevesli.* Hâliş (s. 169), Hışâlî (s.
177); Meylî (s. 203); Nahîlî (s.
210); Rağbî (s. 226)
- Nev-i Şahsına Münhaşır:** [Şâir] *Özgün,
nevi şahsına münhasır.* Huşûşî (s.
179)
- Nîk-ħaşlet:** [Şâir] *Güzel huylu.* Gâzâlî (s.
159)
- Nîze-yi Meydân-ı Belâğat:** [Unsur]
*Belâğat meydanın mızrağı
(kalem).* Cevrî (s. 124); Hasan
Çelebi (s. 170)
- Nükte-dân:** [Şâir] *Nüktedan.* ‘Îlmî (s.
186); Şâmî (s. 259)
- Nükte-güy:** [Şâir] *Nüktedan, nükte
söyleyen.* Râzî (s. 228)

-P-

- Pâk u nazîf:** [Şâir] *Pak ve temiz.* Bûlendî
(s. 122); Yahyâ Efendi (s. 291)
- Pindârî Mertebesinde:** [Şîir] *Düşünuldüğü
gibi.* Nûvîdî (s. 225)
- Pîr-i Edîb:** [Şâir] *İhtiyâr sanatkâr.* Hâliş
(s. 168)
- Pür-cûd:** [Şâir] *Cömert.* Nergisi (s. 220)
- Pür-edeb:** [Şâir] *Edeplî.* Sultân Murâd
Hân (s. 75)
- Pür-fâzîl:** [Şâir] *Fazîletli, olgun.* ‘Îlmî (s.
186)
- Pür-‘îrfân:** [Şâir] *Îrfân sahibi.* ‘Îlmî (s.
186)

Pür-mâ’rifet: [Şâir] *Ma’rifet sahibi.* Edâyî
(s. 136), Gâzâlî (s. 159); Ehli (s.
139), Hüdâyî (s. 180); Mehmed
Çelebi (s. 197-198); Bâlîzâde
Muştâfâ Efendi (s. 116); Meylî (s.
203)

- Pür-nikât:** [Şâir] *Nüktedan.* Şâdîk (s. 245)
- Pür-sehâ vü kerem:** [Şâir] *Kerem sahibi
ve cömert.* Kâdirî (s. 190), Sultân
Bâyezid (s. 77)

-R-

- Rind-i nîk-ħû:** [Şâir] *Güzel huylu rind.*
Hâfiż (s. 162)
- Rubâq-i Lâtfî:** [Şîir] *Güzel, yumuşak
rubâî.* Hâletî (s. 165)
- Rubâq-i Sûznâk:** [Şâir] *Yakıcı,
dokunaklı rubâî.* Hâletî (s. 164)

-S/S/Ş-

- Şâhib-Fesâhat:** [Şâir] *Fesâhat sahibi.*
Şâbirî (s. 241)
- Şâhib-fehm ü firâset:** [Şâir] *Ferâsetli,
anlayışlı.* Cinâni (s. 126), Hâyırî
(s. 176)
- Şâhib-iħtirâ:** [Şâir] *Özgün.* ‘Atâyî (s.
102); ‘Atâyî (s. 103); ‘Itri (s. 184);
Rûhi (s. 239); Tiflî (s. 279)
- Şâhib-sâ’âdet:** [Şâir] *Saadetli, mesut.*
Gâzâlî (s. 159)
- Şâhibu'l-edeb:** [Şâir] *Edeplî sahibi.*
Ahmed (s. 90); ‘Alî (s. 91); Hışâlî
(s. 177), Hilmî (s. 178)
- Şâhra-yi Heyhât:** [Şîir] *Heyhât sahraşı
(ulaşılımayan şîir kabiliyeti).*
Huşûşî (s. 179)
- Şâhilhü'n-neseb:** [Şâir] *Soylu, nesep
sahibi.* ‘Alî (s. 91)
- Selîs-tab:** [Şâir] *Şâirlilik tabiatı akıcı
olan.* Hâkânî (s. 162)
- Semend-i Tab:** [Şîir] *Fitrat atı.* Sultân
Mehmed Hân (s. 75)

Semend-i Tabc-i Çapük: [Şiir] *Fitratin hızlı atı.* Neşatî (s. 220)

Semend-i Belâgat: [Şiir] *Belâgat atı.* Rîfâtî (s. 234)

Semend-i Fikret: [Şiir] *Düşünce atı.* Edâyî (s. 136)

Semend-i Melâhat: [Şiir] *Melâhat atı.* Hüseyinî (s. 183); Mehmed Efendi (s. 199); Mehmed Efendi (s. 199); Şâbirî (s. 241)

Semend-i Nazm: [Şiir] *Şîr atı.* Huşûşî (s. 179)

Şemerât: [Şiir] *Meyveler.* Huşûşî (s. 179)

Sencide-şifat: [Şiir] *Değerli sıfatlara sahip olan.* Cemî (s. 124); Hilmî (s. 178)

Ser-Bülend: [Şâir] *Başı dik.* Ahmet (s. 90); 'Alî (s. 91)

Server-i 'Ulemâ: [Şâir] *Âlimlerin lideri.* 'İşmetî (s. 189); Ahmed (s. 90)

Sezâvâr: [Şâir] *Münâsip, uygun.* Hasan (s. 169)

Suhân-âferîn: [Şâir] *Söz yaratıcı.* Eminî (s. 140); Fehîm (s. 150)

Sultân'uş-Su'arâ: [Şâir] *Şâirlerin sultanı.* Yahyâ Efendi (s. 291)

-Ş-

Şâh: [Şâir] *Şâh.* Haletî (s. 166)

Şâirâne Güftâr: [Nesir] *Şâirâne söz.* Fâriğî (s. 149); Fikrî (s. 155)

Şâir-i Kirâm: [Şâir] *Muhterem şâir.* Hayretî (s. 175)

Şâir-i Ma'mûr: [Şâir] *Sağlam şâir.* Haletî (s. 166)

Şâir-i Muhterîc: [Şâir] *Mûcît, özgün şâir.* 'Alî (s. 91); Hâtemî (s. 173); Nâ'ilî (s. 210); Vakî'î (s. 284)

Şâir-i Nâmdâr: [Şâir] *Meşhur şâir.* Şâbrî (s. 242)

Şehr-i Belâgat: [Şiir] *Belâgat şehri.* Vâlî (s. 284)

Şeh-süvâr: [Şâir] *Sehsüvar, lider.* Dervîş Paşa (s. 131)

Şeh-süvâr-ı Nâmver: [Şâir] *Meşhûr sehsüvar.* Hâkî (s. 163)

Şemc-i Tabî'at: [Şiir] *Fîrat ışığı.* Rağbî (s. 226)

Şîr-i Âbdâr: [Şiir] *Taze, canlı şiir.* Sultân Selîm (s. 81); Bâkî Efendi (s. 109); Hâkî (s. 163)

Şîr-i Bînazîr: [Şiir] *Benzersiz şiir.* Fâ'izî (s. 146)

Şöhret-şî'âr: [Şâir] *Söhretli.* Rîfkî (s. 231)

Şöhre-yi Dâr u Diyâr: [Şâir] *Her yerde tanınan, meşhur.* "Halîmî (s. 167)

-T/T-

Tabc-i Belâgat-şî'âr: [Şâir] *Belâgat sahibi tabiat.* Lutfî (s. 194)

Tabc-i Bîhalel: [Şâir] *Mükemmel yaratılış* Firâğî (s. 157)

Tabc-i Bîhemtâ: [Şâir] *Benzersiz yaratılış.* Firâğî (s. 157), Gayûrî (s. 159)

Tabc-i Dil-güsâ: [Şâir] *Gönül ferahlatan yaratılış.* Edîbî (s. 138), Futûhî (s. 157), Hevâyî (s. 177)

Tabc-i Dil-pezîr: [Şâir] *Münâsip, uygun yaratılış.* Es'ad Efendi (s. 141), Fâ'izî (s. 146), Manlıkî (s. 196)

Tabc-i Dürer-bâr: [Şâir] *İnciler saçan yaratılış.* Sultân Murâd Hân (s. 75), Edâyî (s. 136); Es'ad-ı Selânîkî (s. 143)

Tabc-i Fesâhat-tedbîr: [Şâir] *Fesâhat tedbirli yaratılış.* Şâbrî (s. 242)

Tabc-i Güher-nisâr: [Şâir] *Cevher saçan yaratılış.* Hûdâyî (s. 180)

Tabc-i Gûşâde: [Şâir] *Şen yaratılış.* Kelâmî (s. 191)

- Tab‘-ı Künüz:** [Şâir] *Hazine olan yaratılış.* ‘Aşkî (s. 101)
- Tab‘-ı Lânazır:** [Şâir] *Eşsiz yaratılış.* Dâyî (s. 130)
- Tab‘-ı Leṭafet-ṣī‘ār:** [Şâir] *Yumuşak, hoş yaratılış.* Halîmî (s. 167)
- Tab‘-ı Mergüb:** [Şâir] *Rağbet edilen yaratılış.* Faḥrî (s. 145), Hasan Çelebi (s. 171)
- Tab‘-ı Mîhr-āsâ:** [Şâir] *Güneş gibi olan yaratılış.* Es‘ad-ı Selânikî (s. 143)
- Tab‘-ı Mu‘cize-ṣemâyîl:** [Şâir] *Mucize ahlâkhî yaratılış.* Nefî (s. 215)
- Tab‘-ı Mu‘ciz-peymâ:** [Şâir] *Mucize gösteren yaratılış.* Nâ‘îlî (s. 210)
- Tab‘-ı Münîr:** [Şâir] *Nurlu, parlak yaratılış.* Fikri (s. 155)
- Tab‘-ı Nażîf:** [Şâir] *Temiz yaratılış.* ‘Ankâ (s. 97) Cebînî (s. 123); Deşti (s. 134), Emîni (s. 140), Haletî (s. 166), Hâsimî (s. 172)
- Tab‘-ı Nâmâdâr:** [Şâir] *Meşhur yaratılış.* Maḥvî (s. 194)
- Tab‘-ı Pür-nikât:** [Şâir] *Nüktedan yaratılış.* ‘Alî (s. 95); ‘Iyâdî (s. 185), İlmi (s. 186), Kesbî (s. 192)
- Tab‘-ı Ra‘nâ:** [Şâir] *Güzel, hoş yaratılış.* Cemî (124), Ferîdî (s. 154)
- Tab‘-ı Selîs:** [Şâir] *Akıçî ifadeli yaratılış.* Nergisi (s. 220)
- Tab‘-ı Sihr-āzmâ:** [Şâir] *Sihir tecrübe eden yaratılış.* Fehîm (s. 150)
- Tab‘-ı Şerîf:** [Şâir] *Serefli yaratılış.* Dürri (s. 134, 135), Feyzî (s. 155)
- Tab‘-ı Şûh:** [Şâir] *Suh yaratılış.* Nergisi (s. 220)
- Tab‘-ı ‘Âlem-ârâ:** [Şâir] *Âlemi süsleyen yaratılış.* Dervîş Paşa (s. 132), Sultan Mehmed Hân (s. 76); Halîmî (s. 168); Sultan Ahmed Hân (s. 85); Şifâyi (s. 269)
- Tab‘-ı Zîbâ:** [Şâir] *Güzel yaratılış.* Faḥrî (s. 145), Hâfiż (s. 162), Haylî (s. 175)
- Tâbi‘ati Nazîf:** [Şâir] *Yaratılışı temiz.* Kesbî (s. 192)
- Târlî-perdâz:** [Şâir] *Tarih düzenleyen.* ‘İşmetî (s. 189)
- Tarz-ı Şevket-i Tâtâr-hâniye:** [Şiir] *Şevket-i Tatar-hâni tarzı.* Gazâlî (Girây Hân) (s. 159)
- Tarz-ı ‘Acîb:** [Şiir] *Alışılmasın tarz.* Ferîdî (s. 154), Luṭfî (s. 194)
- Tarz-ı Yahyâ:** [Şiir] *Seyhüllislâm Yahyâ tarzı.* Sipâhi (s. 256)
- Tavr-ı Garîb:** [Şiir] *Alışılmasın, garip tarz.* Ferîdî (s. 154); Luṭfî (s. 194); Râmî (s. 228); Hâletî (s. 163-164); Fehmî (s. 153); Es‘ad-ı Selânikî (s. 143); Nihâlî (s. 223); Vahyî (s. 283)
- Tâze-gû:** [Şâir] *Yeni şeyler söyleyen.* Rîfatî (s. 234)

-V-

Vâdî-yi Tâze-gûyl: [Şiir] *Yeni şeyler söyleme vadisi.* Şehrî (s. 261)

Vücûd-ı Pâk: [Şâir] *Pak, temiz vücad.* Riyâzî (s. 237)

Yegâne: [Şâir] *Yegâne.* Kâdirî (s. 190)

Yegâne-yi Akrân: [Şâir] *Akranları arasında yegâne.* Hüdâyî (s. 180)

Yüce: [Şâir] *Yüce.* Fâ’izî (s. 145)

-Z/Z/Z/Ż-

Zarâfet-Şî‘âr: [Şâir] *Zarif, zarâfet sahibi.* Râ‘î (s. 226)

Zât-ı Behcet-liķâ: [Şâir] *Güzel, gülyeryüzlü zât.* Emâni (s. 140); Şabri (s. 242)

Zât-ı Büzürgvâr: [Şâir] *Saygıdeğer kişi.* Ehli (s. 139)

- Zât-ı Celâlet-me'âb:** [Şâir] *Yüce, celâl/sahibi kişi.* Mehmed Efendi (s. 199)
- Zât-ı Sütûde-þîşâl:** [Şâir] *Ahlâki övülmüş kişi. 'Âli* (s. 93)
- Zât-ı Sütûde-þiyem:** [Şâir] *Ahlâki övülmüş kişi.* Sultan Bâyezid (s. 77); Kâdirî (s. 190); Sâmi (s. 250)
- Zât-ı 'Azîz:** [Şâir] *Yüce kişi.* Ahmed (s. 90)

- Żarîf:** [Şâir] *Zarif.* Bülendî (s. 122); Cebînî (s. 123); 'Îlmî (s. 186)
- Zihن-i Dil-güsâ:** [Şâir] *Gönül ferahlatan zihn.* Mûdâmî (s. 207)
- Zihن-i Nazîf:** [Şâir] *Temiz, saf zihin.* Hulûşî (s. 178)
- Zihن-i Şerîf:** [Şâir] *Serefli zihin.* Hâkânî (s. 162)
- Zü'l-i'tibâr:** [Şâir] *İtibar sahibi.* Neşâti (s. 220)

Sonuç

Yazıldıkları devrin edebî temâyülüünü, şiir tarzlarını, şâir niteliklerini vs. yansıtan ilk elden kaynaklar olan tezkirelerden hareketle elde edilecek devir, üslûp ve şiir/şâir üzerine yapılacak değerlendirmelerin sîhhâti olabilmesi için, öncelikle bunların ilmî usûllere uygun olarak özenle hazırlanmış metinlerinin bu tür bir çalışma yapacak araştırmacıların elinin altında olması beklenir. Günümüze kadar yapılmış bir kısım tezkire neşirlerinin sîhhâti veya bunlara ne dereceye kadar itimat edilebileceği erbâbınca malumdur. Öte yandan, Klâsik edebiyat araştırmalarına kaynaklık edebilecek, özellikle üslûp ve mukâyese çalışmaları için zemin teşkil edecek olan bir “**Tezkire Kavramları/Terimleri Sözlüğü**”ne de ihtiyaç duyulmaktadır.² Belli seviyedeki ilim adamlarından oluşan bir heyetin belirleyeceği yöntem çerçevesinde söz konusu eserler taramalı; şiir ve şâir etrafında oluşan edebî, tarihî, içtimâî dünyaya ait kavramlar tasnîf edilmeli, bunlar örnekleriyle birlikte verilmelidir. Tasnîf edilen kavramlar/terimler, kronoloji göz önünde bulundurularak bir değerlendirmeye tâbi tutulmalıdır. Bu çalışmalarдан sonra, klâsik edebiyatımızın devirlere göre gelişim çizgisi daha iyi bir şekilde takip edilebilecek, müphem kalan edebî kavramların içi doldurulmuş olacak ve bu kavramların zaman içerisinde kazandığı anlamların seyri takip edilebilecektir.

Kaynakça

- Atila, Mustafa, (2012). “Tezkire Terimleri Sözlüğüne Katkı Gülşen-i Şu'arâ Örneği”. https://www.academia.edu/35747178/TEZKIRE_TERİMLERİ_SÖZLÜĞÜNE_KATKI_GÜLŞEN-I_SUARÂ_ÖRNEĞİ
- Çetindağ, Yusuf (2010). *Şîir ve Tenkit -Türk, İran ve Arap Tezkirelerinde-*. İstanbul: Kitabevi Yayınları.
- İpekten, Haluk; M. İsen, R. Toparlı; N. Okçu; T. Karabey (1988). *Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İsimler Sözlüğü*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı.
- İsen, M; F. Kılıç; İ. H. Aksoyak, A. Eyduran (2002). *Şâir Tezkireleri*. Ankara: Grafiker Yayıncıları.

² Burada, “Tezkire Terimleri Sözlüğüne Katkı Gülşen-i Şu'arâ Örneği” isimli bildirisi ile konu üzerinde çalışan Arş. Gör. Mustafa Atila'yı da anmak gerekir. Bkz.: *Uluslararası Klâsik Türk Edebiyatı Sempozyumu (Prof. Dr. Mehmet Çavuşoğlu Anısına)*, 10-12 Mayıs 2012, Ordu, Bildiriler, II. C., s. 848-888.

- İsen, Mustafa (2010). *Tezkireden Biyografiye*. İstanbul: Kapı Yayıncıları.
- Kılıç, Atabey (1987). *Tezkire-i Rızâ*. Basılmamış Bitirme Tezi. (Danışman: Doç. Dr. Tunca Kortantamer), İzmir: Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi.
- Kılıç, Filiz (1998). XVII. *Yüzyıl Tezkirelerinde Şair ve Eser Üzerine Değerlendirmeler*. Ankara: Akçağ Yayıncıları.
- Levend, Agâh Sırı, Türk Edebiyatı Tarihi, I. C., Ankara 1973.
- Zavotçu, Gencay (2009). *Rızâ Tezkiresi (İnceleme-Metin)*. İstanbul: Sahhaflar Kitap Sarayı.